

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Gn 12,1-4a 2. čtení: 2 Tim 1,8b-10
Ev.: Mt 17,1-9

Žl 33 At' spočine na nás, Hospodine, Tvé milosrdenství, jak doufáme v Tebe

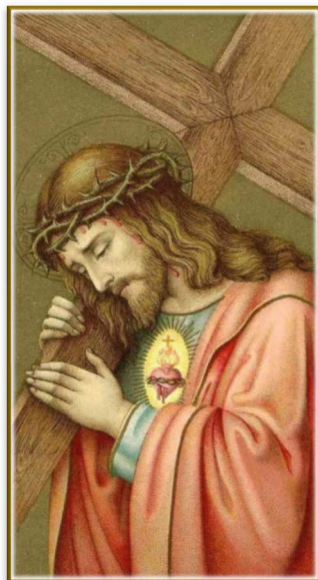
Kapka rosy z Božího slova: Ježíšovo proměnění dává vyvoleným apoštolům na okamžik zřetelně poznat, kým Pán skutečně je. Tato zkušenost je má posílit ve víře před nadcházejícím Kristovým utrpením... Které osobní prožitky s Pánem jsou ve zkouškách a chvílích nejistoty posilou pro mě...?

Slůvka askeze se není třeba bát

Sebezapírání není cílem samo o sobě.

Postní úvahy používají slova „askeze“. Nemějme strach z tohoto cizího výrazu. Není určen pouze pro přítmi mnišského kláštera. Česky bychom mohli říci: cvičení, úsilí o mravní dokonalost, vyváženost. A to se dozajista týká každého z nás. K onomu „cvičení“ však nepřistupujeme se slepými náboji. Právě naopak. Pravý půst vyhrocuje situaci „naostro“. Zaznamenané „ztráty“ jsou skutečné, nikoli pro potěchu oka. Postní útok decimuje rozličné pěchoty zla, včetně „čistého“ svědomí. Pokání způsobí, že vnitřní hlas je o poznání citlivější vůči pravdě (nikoli zdání).

Je-li tvor zahleděn jen do svého pojetí života, staví-li se pouze na svou stranu, hájí-li toliko svou přirozenost – kde se pak v něm nalezne kouteček pro křesťanství? V tolika životních okamžicích je potřebné říkat ne: sobě, svým sklonům, a nabízet se k dispozici Bohu. Tomu se také říká „sebezápor“. Člověk se zříká sám sebe. Ne díky tomu, že se již má plné zuby, avšak z lásky k Všemohoucímu. Sebezapírání není samo o sobě cílem ani ideálem. Týrání lidí rozhodně není včleněno do programu křesťanské věrouky. Proč připouštíme nesení

kříže? Protože toužíme jít v Kristových šlépějích. Církevní otcové hovoří o „následování Krista“. Jestliže se stavím záporně k celé plejádě svých požadavků, pak jediné jako prostředek „na cestě“. Záleží opravdu jen na nás, zda-li spatrujeme základnu svého života v sobě, či v Bohu. Písmo vybízí: „Mějte oči upřeny na Ježíše.“

www.vira.cz

Lze svůj život změnit?

Často se setkáváme s výzvami k obrácení a změně života.

Je ale vůbec možné se změnit k dobrému?

V rozhodnutí „změnit se“ a „obrátit se“ bohužel mnohdy převládají zkreslené představy a přehnaný optimismus. Člověk by chtěl udělat mnohé úplně jinak. To, co v něm existuje, často nepovažuje za dobré. Mnohdy za dobrého nepovažuje ani sám sebe. Rád by se někdy změnil a přetvořil v někoho jiného.

Něco podstatně jemnějšího oproti „změně“ ale přináší „proměna“. Proměňovat znamená vědět, že to, co již existuje, je dobré, ale že je to jen některými okolnostmi deformováno a zaneseno. Proměna pak spočívá v očistění od všelijakých nánosů a umožnění růstu tomu, co je dobré a důležité.

Proměna je klíčovým pojmem křesťanského života. Nedokáže sice hned vymýtit všechny chyby a slabosti a škrtnout, pokud možno všechny hříchy, nýbrž spoléhá na to, že všechno v nás může mít nějaký smysl. Že smysl může mít dokonce naše zlé jednání – náš hřích, i když je zlem. A že Bůh s naším přičiněním v nás může a chce vše postupně proměnit, aby náš život mohl být naplněný a plný krásy Boží slávy.

Každý hřích, každé zlé jednání, může být rubem nějakého Božího obdarování v člověku. Naše hříchy a chyby mnohdy ukazují na poklad ukrytý v našich srdcích. Ukazují na obdarování, která do nás vložil Bůh a která využíváme nesprávným způsobem. Často totiž platí, že čím jsme od Boha obdarováni, tím jsme našemu okolí nejvíce prospěšní, ale zároveň se v této oblasti můžeme dopouštět nejvíce chyb a hříchů.

Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha... (Řím 8,28)

V křesťanském životě nejde v prvé řadě o to, abychom byli silní, a abychom se vlastními silami napravili, změnili a osvobodili od našich chyb a hříchů. Jde o to, abychom se obrátili k Bohu, byli k němu citliví a postavili se před něj takoví, jací jsme a jak se cítíme.

Bůh nás přece zná, stvořil a určil nás k naplněnému životu lásky a je vždy při nás. Je v našich radostech, ale i v našich temnotách, v našem trní, v našich ranách, v našich úzkostech a v naší prázdnotě. Nepotlačuje naši přirozenost, ani jakékoliv naše touhy, které do nás vložil. On nám pomáhá naši přirozenost kultivovat, rozvíjet a používat ve prospěch nás i druhých. Ve spojení s ním můžeme být proměňováni právě s naší povahou, s naší přirozeností a v naší současné situaci. Proměňování k plnosti života a plnosti radosti.

Vnitřní prázdnota a roztržštěnost v našich životech se může začít proměňovat:

- když se vzdáváme úporného a křečovitého boje proti svým chybám,
- když se odevzdáváme Bohu takoví, jací jsme,
- když Bohu odhalujeme a vyznáváme své touhy, svá očekávání, zranění, slabosti, chyby i hříchy,
- když Boha vzýváme o pomoc,
- když hledáme Boží plány pro náš život,

• když hledáme a uskutečňujeme jednotlivé konkrétní kroky na cestě proměny.
 „Zdá se mi, že naší největší chybou je představa, že svět mohou změnit pouze velké ekonomické a politické akce. Stále je tu pokušení – a to i mezi křesťany – domnívat se, že modlitba nemá přílišnou hodnotu, čímž se vytrácí duchovní rozměr života. Ale obrácení, modlitba a pokání, které zdánlivě nemají žádný politický význam, jsou rozhodující skutečnosti, protože znamenají sílu proměňující svět.“ (Benedikt XVI.)

www.vira.cz

Ohlášky:

- ☼ Křížové cesty v Černotíně budou 45 minut přede mší svatou, v Bělotině 45 minut přede mší svatou.
- ☼ Svátost smíření v Hustopečích bude v pátek od 15³⁰ do 16⁰⁰, kdy začne křížová cesta.
- ☼ Spolčo mládeže se sejde v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- ☼ Také v letošní postní době se můžeme zapojit do postní almužny. Můžete si vzít papírovou pokladničku, do které strádejte. Pamatujme na vdovu z Evangelia, kterou Ježíš pochválil, i když vhodila jen asi dva haléře. Příklad: když Vám v obchodě vrátí drobné, tak je můžete vhodit do pokladničky, děti místo lízátko či čokolády mohou daný obnos věnovat na potřebné (tak se učí solidaritě).

S b í r k y :	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
1. neděle postní	Kč 10.453,-	Kč 1.062,-	Kč 4.719,-	Kč 3.766,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

světlem pro mě nohy je tvé slovo

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
8. III.	9. III.	10. III.	11. III.	12. III.	13. III.	14. III.
Žid 11-13	Lv 1-4	Lv 5-8	Reflexe	Lv 9-12	Lv 13-15	Reflexe
1Kor 1	1Kor 2	1Kor 3-4		1Kor 5-6	1Kor 7	

V měsíci lednu byli pokřtěni:

Sofia Lucie Kozáková (Hustopeče)

V měsíci únoru byli pokřtěni:

Mateo Váňa (Hustopeče)

Viktorie Běčáková (Hustopeče)

Matouš Ondřej Sigmund (Hustopeče)

V měsíci únoru jsme doprovodili na věčnost:

Miloslav Hendrych (Černotín)

Anna Schneiderová (Hustopeče)

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 9. 3. do 15. 3. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
2. neděle postní 8. 3.	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Biskupovu, Kremlovu, Bubíkovu a dvo
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † Anežku a Josefa Hošťálkovy a jejich sourozence
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
Pondělí 9. 3. <i>sv. Františka Římská</i>	Heřmanice	16:30	Na úmysl dárce
Středa 11. 3. <i>sv. Eulogius z Kordoby</i>	Hustopeče	14:00	Requiem za † Františka Dohnala
	Černotín	16:30	Za † rodinu Kajnářkovu a dvo
Čtvrtek 12. 3. <i>sv. Kvirin</i>	Bělotín	16:30	Za † Trudu a Františka Čfhalovy
Pátek 13. 3. <i>sv. Patricie (Vlasta)</i>	Hustopeče	16:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
		16:30	Za † Marii a Václava Žemlovu, dvo a živou rodinu Za † Františka a Žofii Nezdařilíkovy, dvo a živou rodinu
Sobota 14. 3. <i>sv. Matylda</i>	Špičky	16:00	Za † Jana Hýžu, rodinu Hýžovu a Schindlerovu a dvo
3. neděle postní 15. 3.	Hustopeče	8:00	K 35. výročí úmrtí Františka Hajdy, 2 rodiče, za rodinu Jurečkovu, Hajdovu, Kuchařovu, Malíkovu a na poděkování PB za Boží ochranu, pomoc a dar zdraví
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † Alenu a Rainera Andersovy
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

E-mail: farahustopece@gmail.com

<https://www.ihustopece.cz/farnost/>